

Beszámoló A magyar nyelv napjáról

Mottó: „Mind a balál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és a miképpen kéri szeretet azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.” (Péld. 18:21.)

November 13. meghatározó dátum a magyar nyelv történetében, mivel 1844-ben ezen a napon fogadták el a magyart államnyelvvé tevő törvényt. Az országgyűlés 2011-ben nyilvánította ezt a napot A magyar nyelv napjává, hogy a figyelmet ráirányítsa a szellemi-kulturális örökségünk alapját jelentő anyanyelvünkre. Ezt megünneplendő, gimnáziumunk könyvdíszbe öltözött és változatos nyelvi produktumokkal színesítette az iskolai életet.

Az épület számos részében, így az első emeleti folyosón lévő biedermeier almáriumban és annak környékén nyelvvel, történelemmel és nyelvtörténettel kapcsolatos könyveket tekinthettünk meg, a második emeleten 100-120 éves könyvek voltak kiállítva (Jókai, Mikszáth, Herczeg Ferenc, Nyugat-kiadványok stb.), ill. a Biblia különféle változatai, köztük a legutóbbi faksimile kiadás, ami a magyar hitélet, nyelvészet és könyvnyomtatás csúcspontjának számított a XVI. század végén. A harmadik emeleten néhány grammatikai tárgyú, nyelvjárási, nyelv- és helynévtörténeti füzetek, könyvek várták az érdeklődőket, amelyekbe bátran bele lehetett olvasni. A falakon, lépcsőfordulókon egy-egy képvers, nyelvtörő, találós kérdés és egyéb feladvány tűnt fel, ha valaki (diák vagy tanár) fel szeretné olvasni a verset vagy közölni a feladat megoldását egy csoki ellenében, szünetben a kijelölt helyen megtehesse. A kánonban elhangzó nyelvtörők, a nyelvi értékeinkre való rácsodálkozás a mozgalom sikerét bizonyította.

Hálás köszönet illeti azokat a kollégákat, akiknek lelkes közreműködésével megvalósulhatott ez a megemlékezés, elsősorban Mészáros Eszter és Dalos Áron tanárjelölteket, Korossy Zsuzsanna könyvtárosunkat és Budai József gondnokunkat, illetve az Igazgató Urat, aki anyagi támogatást nyújtott a jutalmak beszerzésében.

Istennek hála, a jelen helyzetben is lehetőségünk nyílt ünnepelni, megemlékezni, egymással közösségben lenni, hogy a magyarok a Kárpát-medencében vagy akár világszerte „végre egymást szívben átkarolják,/ s uralkodják igazság, szeretet, / hogy a legelső pór is kunyhájában / mondhassa bizton: nem vagyok magam./ Testvéreim vannak, számos milliók:/ én védem őket, ők megvédnek engem.” Ez a nemzeti identitásunkat megtartó erő pedig az anyanyelvben rejlik. Adja az Úr, hogy ezt meg tudjuk őrizni az idők végezetéig.

Dr. Kiss Magdaléna